

258

1706. Συμφωνητικὸν («Πάρτε») ἀπὸ 9 Αὐγ. τῆς συντεχνίας τῶν ὑποδη-
ματοποιῶν καὶ βυρσοδεψῶν («σκόλα τῶν τζακαράδο καὶ ταμπάκι-
δων») Ζακύνθου,

ἐν 149, σ. 37–41.

«... ἀπὸ τὸ ἄνωθε διάφορο, πᾶσα δύο χρόνους νὰ ἐβγαίνουν ριάλια τριάντα τὰ ὁποῖα νὰ δίδονται μιανῆς πτωχῆς κορασίδας ἄνευ πατρὸς ἀδελφῆ ὃ θυγατέρα τῶν ἀδελφῶν, διὰ προικιὸν της... Τὸ ἐπίλοιπον διάφορον ἀπὸ τὰ τριάντα ριάλια... νὰ εἶνε πάντα ἔτοιμο διὰ ταῖς χρεῖαις τῶν ἀδελφῶν, τυχαίνοντας πᾶσα ἕνας ὁποῦ ἐβρίσκεται εἰς πτωχίαν μεγά-
λην καὶ ἄρρωστον ὁποῦ νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ ξεδουλεύῃ τὴν ζωοτροφὴν του, νὰ τοῦ δίνουν ριάλι ἕνα τὸν πᾶσα μῆνα, ἕως ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην... καὶ τὸ μπε(νε)φίτζιο νὰ γροικιέται ἕως ἕνα χρόνο, ὃ ὁποῖος ἀπερασμένος, νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ λαβαίνει τίποτες ἄλλο... Ὁμοίως... νὰ δίδονται ριάλια τρία διὰ τὴν θαφὴν ὅτινος ἀδελφοῦ ἔχει ἀπε-
θάνει, ὃ ὁποῖος δὲν ἔχει τὴν ἡμπορεὶς νὰ κάμῃ τὴν αὐτὴν ἐξοδία...».

259

1707. Ἀχτναμὲς ὑπὲρ π. Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου,
ἐν 76, σ. 15–18.

«... Πρὸς τοῦτοις ἐκ τῶν ἐπακόων αὐτοῦ, ἂν τύχῃ καὶ ἀποθάνῃ ἡ μητροπολίτης, ἡ καλόγηρος, ἡ καλογραῖα, ἡ ἄλλος τοιοῦτος ἱερατικοῦ σχήματος, ὃ ρηθεῖς... νὰ εἶναι δεσπότης καὶ κληρονόμος τῆς περιουσίας τοῦ καὶ νὰ μὴ ἔχῃ ἄδεια οὔτε ὃ κασάμης, οὔτε ὃ μπεγιταλματζῆς νὰ περιλάβῃ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἐκείνης πολὺ ἢ ὀλίγα, οὔτε αὐτός, οὔτε οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ, οὔτε ἄλλος τις ἐξωθεν. Προσέτι οὐδεὶς τῶν ἱερέων νὰ εἰμπορῇ χωρὶς ἀδείας τοῦ π. Χρυσάνθου νὰ στεφανώσῃ ἀνδρόγυνον, ἢ νὰ χωρίσῃ ἀνδρόγυνον, ἢ νὰ κάμῃ συνοικέσιον παρὰ κανόνας... Ἐτι ὅστις ἐκ τῶν μοναζόντων ποιήσῃ διαθήκην καὶ ἀφιερῶσιν τι ἐκ προαιρέσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ἱερουσαλήμ, νὰ μὴ δύναται τινὰς νὰ ἀντιτείνῃ, παρὰ μόνον μὲ ρωμαίους μάρτυρας νὰ ἔχῃ τὸ κῦρος ἢ διαθήκη ἐκείνη, καὶ ἡ μαρτυρία τῶν διαληφθέντων μαρτύρων νὰ εἶναι βέβαιος καὶ ἀμετάθετος. Προσέτι δὲ εἰς τὸ ἔλεος, ὁποῦ διορίζουν εἰς τὰς διαθήκας τοὺς ἢ οἱ καλόγηροι, ἢ οἱ μονάζοντες, ἢ οἱ ἱερεῖς, ἢ οἱ λοιποὶ ρωμαῖοι καὶ εἰς τὸ λοιπὸν ἔλεος διαφορὰς πραγμάτων καὶ εἰδῶν ὁποῦ συνάψαντας, νὰ εἶναι ἴδιος καὶ καθολικὸς οἰκοκύριος ὃ διαληφθεὶς πατριαρχῆς. Ἄν τύχῃ ὅμως καμμία ἀντίστασις περὶ τῆς τοιαύτης κληρονομίας, νὰ διακρίνεται ἡ τοῦ πατριαρχοῦ κληρονομία μὲ μάρτυρας πάλιν ρωμαίους...».

260

1707. Ἀπόφασις πΚ. Γαβριήλ, περὶ ἀκύρου γάμου βία τελεσθέντος,
ἐν 70, Β' σ. 415–416.

«... ἵνα τὸ παράλογον ψευδοστεφάνωμα καὶ παράνομον, ὅπερ συνετελέσθη ἐν δυναστείᾳ καὶ βίᾳ, ὑπάρχῃ τελείως ἄκυρον καὶ ἀνυπόστατον κατὰ νόμους καὶ ὥς μὴ γεγονὸς λογι-
ζόμενον...».

